NORAKSTS
Lieta Nr.A42188804
143/AA43-0281-07/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 13.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga,
tiesneses U.Mihailova un A.Šteinberga,

piedaloties atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes Ventspils pilsētas domes pārstāvei Dacei Mauriņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *L.P.* (personas kods */dzēsts personas kods/*) pieteikumu par Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2004.gada 16.septembra lēmuma Nr.D55-1875 atcelšanu, sakarā ar Ventspils pilsētas domes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 17.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2004.gada 7.septembrī Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvalde sastādīja protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.395, kurā konstatēts, ka 2004.gada 6.septembrī *L.P.* (turpmāk arī – pieteicēja) nepilngadīgā meita *K.P.* Ventspils 3.vidusskolas mācību procesa laikā kavēja daļu mācību stundas un devās uz Ventspils 3.vidusskolu, kur mēģināja traucēt mācību procesu. Tādējādi pieteicēja nepilda sava nepilngadīgā bērna audzināšanas un izglītošanas pienākumus, izdarot administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 173.panta pirmajā daļā.

[2] Ar Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2004.gada 16.septembra lēmumu Nr.D55-1875 pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts LAPK 173.panta pirmajā daļā, un sodīta ar naudas sodu Ls 10 apmērā. Lēmumā norādīts, ka pieteicēja nepievērš pietiekamu uzmanību savas nepilngadīgās meitas audzināšanai un izglītošanai – *K.P.* 2004.gada 6.septembrī kavēja daļu mācību stundas Ventspils 6.vidusskolā, jo devās uz Ventspils 3.vidusskolu, kur

mēģināja traucēt mācību procesu. Par minēto pārkāpumu paredzēta administratīvā atbildība atbilstoši LAPK 173.panta pirmajai daļai.

[3] 2004.gada 28.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.P.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī – atbildētājs) 2004.gada 16.septembra lēmumu Nr.D55-1875. Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Pieteicēja pievērš ļoti daudz uzmanības savas meitas audzināšanā un izglītošanā. Meita mācās gandrīz teicami un mācību stundas skolā nekavē. Tas, ka meita piedalījās protesta akcijā pret skolu reformu, liecina par pareizu audzināšanu, jo tādējādi bērns tiek mācīts aizstāvēt savas tiesības. Minētais nav uzskatāms par audzināšanas un izglītošanas trūkumu.

[3.2] 2004.gada 6.septembrī pieteicējas meita mācību stundas Ventspils 6.vidusskolā nekavēja, jo ar saviem draugiem satikās pēc to beigām. Pieteicējai nav saprotams, kādā veidā meita, atrodoties Ventspils 3.vidusskolā pagalmā starpbrīdī, varēja traucēt mācību procesam. Tieši pretēji, mācību process tika traucēts, Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldes darbiniekiem piebraucot pie skolas un aizturot pagalmā stāvošos skolniekus, jo tādējādi tika pievērsta pārējo skolnieku uzmanība.

[3.3] Pieteicējas nepilngadīgā meita tika aizvesta uz policijas iecirkni, kur bez pieteicējas un audzinātājas klātbūtnes tika nopratināta un bija spiesta parakstīt viņai nesaprotamu paskaidrojumu tekstu. Līdz ar to nav ievērots LAPK 253. un 262.pantā noteiktais.

[4] Rakstveida paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai Ventspils pilsētas dome norāda, ka pieteikumu neatzīst. Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

[4.1] Saskaņā ar Bērnu tiesību deklarācijas 7.principu bērnam ir tiesības iegūt izglītību. Bērnu tiesību konvencijas 18.pants paredz, ka pirmām kārtām vecāki ir atbildīgi par bērna audzināšanu un attīstību, savukārt 28. un 29.pantā noteiktas bērna tiesības uz izglītību – izglītošanai jābūt virzītai uz to, lai attīstītos bērna cieņa pret vecākiem, viņa paša kultūras identitāti, valodu, vērtībām, pret tās valsts nacionālajām vērtībām, kurā bērns dzīvo.

[4.2] Arī Civillikuma 177.pants paredz vecāku pienākumu rūpēties par bērna izglītošanu un audzināšanu. Tātad arī no nacionālās tiesību normas secināms, ka pirmām kārtām katra bērna vecāki ir atbildīgi par sava bērna izglītošanu un gadījumos, kad vecāki savu pienākumu nepilda, viņi var tikt saukti pie administratīvās atbildības.

[4.3] Pieteicējas nepilngadīgā meita policijas iecirknī netika nopratināta, bet tika uzaicināta sniegt paskaidrojumus. *K.P.* godīgi izstāstīja par savām darbībām 2004.gada 6.septembrī pie Ventspils 3.vidusskolas, proti, ka savā skolā apmeklējusi tikai vienu mācību stundu, uz pārējām piecām nav gājusi, jo atradusies pie Ventspils 3.vidusskolas, kuras skolniekus aicinājusi uz mītiņu un

tādējādi traucējusi mācību procesu. Pieteicējas norāde uz LAPK 253. un 262.panta prasību neievērošanu nav pamatota, jo viņas nepilngadīgā meita netika aizturēta administratīvajā kārtībā un netika saukta pie administratīvās atbildības.

[4.4] Turklāt pieteicēja savos 2004.gada 7.septembra paskaidrojumos norāda, ka viņa ir zinājusi, ka meita 2004.gada 6.septembrī neapmeklēs skolu. Minētais apstāklis liecina par pieteicējas bezatbildību vecāku pienākumu pildīšanā.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 17.maija spriedumu *L.P.* pieteikums atzīts par pamatotu un apmierināts, atcelts Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2004.gada 16.septembra lēmums Nr.D55-1875 (turpmāk arī – Lēmums) ar tā pieņemšanas dienu. Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[5.1] Lēmums ir personai nelabvēlīgs administratīvais akts. Izdodot personai nelabvēlīgu administratīvu aktu, iestādei saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 66.pantu jālemj: 1) par administratīvā akta nepieciešamību, lai sasniegtu tiesisku (leģitīmu) mērķi; 2) par administratīvā akta piemērotību attiecīgā mērķa sasniegšanai; 3) par administratīvā akta vajadzību, tas ir, par to, vai šo mērķi nav iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses; 4) par administratīvā akta atbilstību, salīdzinot privātpersonas tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu un ņemot vērā, ka privātpersonas tiesību būtisku ierobežošanu var attaisnot tikai ievērojams sabiedrības ieguvums.

[5.2] Atbildētājs pamatojis nelabvēlīgu administratīvo aktu ar LAPK 173.panta pirmo daļu, kura noteic, ka par nepilngadīgu bērnu audzināšanas un izglītošanas pienākumu nepildīšanu, ko izdarījuši vecāki vai personas, kas viņus aizstāj, vecākiem vai personām, kas viņus aizstāj, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz Ls 50 (*redakcijā, kas bija spēkā uz 2004.gada 6.septembri*).

Tātad, lai konstatētu, vai pieteicēja ir izdarījusi šo administratīvo pārkāpumu, ir jākonstatē obligātā šā administratīvā pārkāpuma objektīvās puses pazīme – darbība vai bezdarbība, kas izpaudusies kā nepilngadīga bērna audzināšanas un izglītošanas pienākumu nepildīšana. Likumdevējs šo jēdzienu nav konkretizējis un nav tieši norādījis, kas jākonstatē, lai atzītu, ka vecāki nav pildījuši bērna audzināšanas un izglītošanas pienākumus. Tāpēc tiesai, izlemjot jautājumu par to, vai pārkāpums ir izdarīts, jāizvērtē konkrētajā lietā konstatētie apstākļi.

[5.3] APL 250.panta otrā daļa noteic, ka vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai tos apstākļus, uz kuriem iestāde atsaukusies administratīvā akta pamatojumā.

Lēmumā norādīts, ka pieteicēja nepievērš uzmanību savas nepilngadīgās meitas audzināšanai un izglītošanai (*K.* 2004.gada 6.septembrī kavēja daļu mācību stundas Ventspils 6.vidusskolā un devās uz Ventspils 3.vidusskolu, kur mēģināja traucēt mācību procesu).

No minētā tiesa secinājusi, ka, izlemjot jautājumu par Lēmuma tiesiskumu, vērtējams ir jautājums par to, vai atbildētāja Administratīvās komisijas konstatētais fakts, ka pieteicējas meita *K.* 2004.gada 6.septembrī kavējusi daļu mācību stundu Ventspils 6.vidusskolā un devusies uz Ventspils 3.vidusskolu, ir pietiekams pamats pieteicējas sodīšanai saskaņā ar LAPK 173.panta pirmo daļu.

Šajā sakarā tiesas ieskatā pilnīgi nepamatota ir atbildētāja atsaukšanās uz Bērnu tiesību deklarāciju un ANO Bērnu tiesību konvenciju, jo, pirmkārt, atbildētājs nav paskaidrojis, kā citētās normas attiecas uz konkrēto lietu, otrkārt, piemērojot administratīvo sodu, vispirms ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[5.4] Ne Civillikumā, ne Bērnu tiesību aizsardzības likumā nav skaidrots jēdziena „bērna izglītības un audzināšanas pienākumi" saturs.

Civillikuma 176.panta trešā daļa noteic, ka rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu. Saskaņā ar šā panta ceturto daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšanu, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 1.panta 17.punktā sniegts jēdziena "vecāku nolaidība" skaidrojums. Tas skaidrots kā bērna aprūpes, kā arī citu svarīgu fizisku vai emocionālu vajadzību neapmierināšana, ja vecākiem ir bijusi iespēja šīs vajadzības apmierināt. Šā likuma 24.panta pirmā daļa *inter alia* noteic, ka vecāku pienākums ir rūpēties par bērnu, bet otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Analizējot LAPK 173.panta pirmo daļu saistībā ar iepriekš citētajām likuma normām, tiesa secinājusi, ka ar jēdzienu „audzināšanas un izglītošanas pienākumu nepildīšana" LAPK 173.panta pirmās daļas izpratnē saprotama vecāku darbība vai bezdarbība, kas izpaužas kā bērna garīgo un fizisko vajadzību nenodrošināšana un viņa negatavošana patstāvīgai dzīvei sabiedrībā.

[5.5] Tiesa secinājusi, ka konkrētajā gadījumā jautājums par pieteicējas administratīvo sodīšanu ticis risināts tiešā saistībā ar mācību stundu kavēšanu 2004.gada 6.septembrī un piedalīšanos protesta akcijās. Taču no faktiem, ka pieteicējas meita vienreiz kavējusi mācību stundas un piedalījusies protesta akcijās, nevar tikt izdarīts secinājums par to, vai pieteicēja ir pildījusi viņas audzināšanas un izglītošanas pienākumus. Ar bērna audzināšanu un izglītošanu saprotams ilgstošs process, tāpēc pat gadījumā, ja meita ir izdarījusi

pārkāpumu, no šī fakta viennozīmīgi neizriet secinājums, ka vecāki līdz ar to nav pildījuši savus pienākumus.

Bez tam Bērnu tiesību aizsardzības likuma 13.pants *inter alia* paredz, ka bērnam ir tiesības brīvi izteikt savas domas, kā arī tiesības uz apziņas un ticības brīvību. Bērnam ir tiesības uz biedrošanās brīvību tiktāl, ciktāl tas neapdraud viņa veselību un dzīvību. Tiesa uzskatījusi, ka šo bērna tiesību realizācija nevar tikt tulkota kā vecāku tiesību nepildīšana.

[5.6] Tiesa uzskatījusi, ka, izvērtējot to, vai vecāki ir pildījuši savus pienākumus, jāizvērtē un jāņem vērā visi fakti, tai skaitā, vai bērns apmeklē skolu, bērna sekmes un uzvedība skolā, kā arī raksturojums, jāuzklausa klases audzinātāja vai jāievāc lietā vēl kāda cita papildus informācija. Lēmuma pamatojums tikai ar vienreizēju stundu kavēšanu un protesta akciju apmeklēšanu nav atzīstams par pietiekošu pamatu pieteicējas sodīšanai.

Līdz ar to tiesa secinājusi, ka jēdziens "audzināšanas un izglītošanas pienākumu nepildīšana" konkrētajā gadījumā nav attiecināms uz pieteicējas rīcību. Lietā nav konstatējama administratīvā pārkāpuma sastāva obligātā pazīme – objektīvā puse.

[5.7] Tiesa uzskatījusi par nepieciešamu norādīt, ka saskaņā ar LAPK 12.pantu pie administratīvās atbildības saucamas personas, kuras līdz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdim sasniegušas 14 gadu vecumu. Pieteicējas meita *K.P.* dzimusi */dzēsts dzimšanas datums/*, tātad 2004.gada septembrī bija sasniegusi vecumu, lai viņu varētu saukt pie administratīvās atbildības pašu, ja viņa ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Tāpēc šajā gadījumā iestādei būtu īpaši jāpamato lietderības apsvērumi, kāpēc pie administratīvās atbildības tiek saukts viens no vecākiem, nevis pati nepilngadīgā.

[5.8] LAPK 173.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjekts ir nepilngadīgā vecāki. Lēmumā tiek izdarīts secinājums, ka nepilngadīgās *K.P.* māte *L.P.* (pieteicēja) nepienācīgi pilda savus pienākumus, taču lietā konstatēts (*nepilngadīgā paskaidrojums, lietas 14.lapa*), ka *K.P.* ir arī tēvs – *S.P.*.

Lēmumā nav norādes par to, vai lietā vispār ir lemts jautājums par to, kāpēc par pārkāpumu sodāma tieši pieteicēja, un vai ir vērtēts jautājums par otra vecāka vainu.

[5.9] LAPK 173.panta pirmās daļas sankcija ir brīdinājums vai naudas sods līdz Ls 50. Pieteicēja sodīta ar naudas sodu Ls 10. Lēmumā nav norādīti atbildību mīkstinoši, pastiprinoši apstākļi vai citi apsvērumi, kuru dēļ viņa sodīta tieši ar šādu soda veidu un mēru.

LAPK 22.pantā noteikts administratīvā soda mērķis. Proti, tas ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus, nav guvusi apstiprinājumu tam, ka pieteicējas sodīšana ar naudas sodu konkrētajā gadījumā sasniegusi

administratīvā soda mērķi. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja ir rūpējusies par savas meitas audzināšanu un izglītošanu, proti, meita sekmīgi mācās skolā.

Tiesa uzskatījusi, ka soda piemērošana ir pieļaujama tikai tad, ja atbildētājs pienācīgi pierāda un pamato to, ka persona nepilda sev ar likumu uzliktos pienākumus (ignorē likumu). Konkrētajā lietā šādi apstākļi nav konstatēti, nav pamatoti un pierādīti.

Tiesa atzinusi, ka atbildētājs nav ievērojis LAPK 272.pantā noteikto, proti, nav pārbaudījis, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, nav noskaidroti visi apstākļi, kam ir nozīme pareizā lietas izlemšanā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secinājusi, ka pieteikums par Lēmuma atcelšanu ir pamatots, Lēmums atzīstams par prettiesisku un atceļams.

[5.10] Tiesa vērsusi atbildētāja uzmanību uz apstākli, ka ar 2005.gada 25.janvāri piemērotā LAPK norma ir spēkā citā redakcijā. Proti, likumdevējs uzskatījis par nepieciešamu mainīt šo normu, jo tā bija līdz šim izteikta tādā redakcijā, kas apgrūtināja tās piemērošanu. Jaunajā redakcijā šī tiesību norma paredz vecāku atbildību par bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu, turklāt, ir būtiski – uz pusi – samazināts par šādu pārkāpumu noteiktais maksimālais naudas sods.

[5.11] Pieteicēja lūgusi piedzīt no atbildētāja valsts nodevu. Tiesa konstatējusi, ka pieteicēja par pieteikuma iesniegšanu tiesā samaksājusi valsts nodevu Ls 10 apmērā, pamatojoties uz APL 124.pantu (*lietas 4.lapa*). Saskaņā ar APL 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

2005.gada 4.janvārī Latvijas Republikas Satversmes tiesas spriedumā (lieta Nr. 2004-16-01 "Par Administratīvā procesa likuma 124. panta pirmās daļas un otrās daļas par valsts nodevas samaksu administratīvo pārkāpumu lietās atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 92. pantam." atzīts: „Izvēloties piemērojamo tiesību normu, priekšroka dodama tādai normai, kas spēj garantēt attiecīgo pamattiesību augstāku aizsardzības (nodrošināšanas) pakāpi."

LAPK 280.panta trešā daļa noteic, ka no personas, kas pārsūdzējusi lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu, valsts nodeva netiek iekasēta. Tādēļ gadījumā, ja pieteicējs valsts nodevu ir samaksājis, tiesa nevar uzlikt par pienākumu to atmaksāt atbildētājam – administratīvā akta administratīvā pārkāpuma lietā izdevējam.

Tādējādi tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā piemērojams APL 125.panta pirmās daļas 1.punkts, kas noteic, ka valsts nodevu atmaksā, ja iemaksāta lielāka nodeva, nekā to nosaka likums. Saskaņā ar APL 125.panta otro daļu personai ir tiesības iesniegt tiesā pieteikumu par valsts nodevas atmaksāšanu gada laikā no valsts nodevas iemaksas dienas valsts budžetā.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 17.maija spriedumu Ventspils pilsētas dome iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnībā. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[6.1] Tiesa nepareizi vērtējusi pieteicējas administratīvi sodāmo rīcību. Administratīvais sods ir piemērots par to, ka pieteicēja nav pildījusi audzināšanas un izglītošanas pienākumus – ir atbalstījusi stundu kavēšanu Ventspils 6.vidusskolā un mācību procesa traucēšanu Ventspils 3.vidusskolā. Administratīvais sods ir piemērots, jo pieteicēja ir apdraudējusi sava bērna un citu bērnu tiesības uz izglītību. Ievērojot minēto, atbildētājs savos paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai ir atsaucies uz Bērnu tiesību deklarācijā un ANO Bērnu tiesību konvencijā paredzēto. Administratīvais sods nav piemērots par to, ka pieteicējas nepilngadīgā meita ir piedalījies protesta akcijā pret skolu reformu.

[6.2] Izlemjot jautājumu par pieteikuma pamatotību, nav būtiski, vai nepilngadīgais ir piedalījies mītiņā vai piketā vai vienkārši bez attaisnojoša iemesla kavējis savas mācību stundas un traucējis mācību procesu citā skolā. Tiesa spriedumā šim pieteikumam nepamatoti piešķīrusi politisku raksturu. Atbildētājs nekad nav apšaubījis bērna tiesības biedroties, piedalīties sankcionētos pasākumos, apvienoties atļautās biedrībās un apvienībās, kā arī vienmēr ir atbalstījis bērna tiesības brīvi izteikties dažādos jautājumos.

[6.3] Atbildētājs piekrīt tiesas viedoklim, ka bērna audzināšana ir ilgstošs process, taču tas arī viennozīmīgi nozīmē, ka vecākiem nepārtraukti savi pienākumi ir jāpilda godprātīgi, ievērojot normatīvo aktu prasības.

[6.4] No Bērnu tiesību aizsardzības likuma 1.panta 17.punktā sniegtā jēdziena „vecāku nolaidība" skaidrojuma secināms, ka vecāku pienākums ir ne tikai bērna vajadzības apmierināt materiālā veidā, bet nepieciešama arī vecāku gādība un rūpes par bērna intelektuālo attīstību, kas neapšaubāmi ietver vecāku pienākumu rūpēties par bērna izglītību un garīgo attīstību.

[6.5] Pieteicēja, zinot, ka viņas meita 2004.gada 6.septembrī neapmeklēs mācību stundas, tomēr nav pret to iebildusi, kas parāda viņas attieksmi pret vecāku pienākumu pildīšanu. Turklāt pieteicēja ar savu parakstu 2004.gada 7.septembra protokolā par administratīvo pārkāpumu Nr.395 ir apliecinājusi, ka piekrīt tajā norādītajam, tai skaitā tam, ka ir pieļāvusi administratīvo pārkāpumu. Tādējādi ar administratīvās lietas materiāliem ir pierādīta pārkāpuma objektīvā puse un atbildētājs ir rīkojies saskaņā ar LAPK 272.pantu. Minēto apstākli tiesa atstājusi bez ievērības un nav vērtējusi.

[7] Pieteicēja uz tiesas sēdi nebija ieradusies. Par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā, ziņas par neierašanās iemesliem nav saņemtas. Apgabaltiesa, uzklausot atbildētāja pārstāves viedokli, atzīst, ka nepastāv šķēršļi izskatīt lietu bez pieteicējas piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem, bet pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies atbildētāja pārstāves paskaidrojumu, pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Ventspils pilsētas domes apelācijas sūdzība nav pamatota un *L.P.* pieteikums ir apmierināms.

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa [5] ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas [5] lietas apstākļu konstatējumam, pierādījumu novērtējumam un sprieduma motivācijai un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[10] Apgabaltiesa izvērtē apelācijas sūdzībā atbildētāja norādītos galvenos argumentus.

[10.1] Atbildētājs norādījis, ka pieteicēja atbalstījusi meitas stundu kavēšanu viņas skolā un mācību procesa traucēšanu citā skolā. Administratīvais sods nav piemērots par to, ka pieteicējas nepilngadīgā meita ir piedalījusies protesta akcijā pret skolu reformu.

Apgabaltiesa uzskata, ka no lietas materiāliem neizriet tas, ka pieteicēja atbalsta meitas stundu kavēšanu un mācību procesa traucēšanu skolā. Pieteicēja atbalsta meitas velmi piedalīties protesta akcijā pret skolu reformu, tas ir, aizstāvēt savu viedokli. Apgabaltiesa atzīst par pamatotu pieteicējas norādi, ka minētais nav uzskatāms par meitas audzināšanas un izglītošanas trūkumu.

Apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav konstatējams tiešs cēloniskais sakars starp administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto *K.P.* rīcību 2004.gada 6.septembrī mācību iestādē un starp viņa mātes tiesību normās noteikto pienākumu attiecībā uz meitas audzināšanu nepildīšanu. Cēloniskais sakars nav konstatējams arī starp *K.P.* konkrēto rīcību un viņa mātes attieksmi pret to.

[10.2] Apgabaltiesas ieskatā nepamatots ir atbildētāja viedoklis, ka pirmās instances tiesa spriedumā konkrētajam pieteikumam nepamatoti piešķīrusi politisku raksturu. Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav administratīvā pārkāpuma sastāva obligātās pazīmes – objektīvās puses, kas ir pamats pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

[10.3] Apgabaltiesas ieskatā lietā nav izšķirošas nozīmes apstāklim, ka pieteicēja ar savu parakstu 2004.gada 7.septembra protokolā par administratīvo pārkāpumu Nr.395 ir apliecinājusi, ka piekrīt tajā norādītajam. Ja lietā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, minētajam apstāklim nav nozīmes.

[11] Ņemot vērā minēto, Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2004.gada 16.septembra lēmums Nr.D55-1875 nav tiesisks un pamatots, tādēļ ir atceļams.

[12] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Apgabaltiesa atzīst, ka ievērojot spriedumā konstatēto un atzīto, lietvedība šajā lietā ir izbeidzama, jo nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2004.gada 16.septembra lēmumu Nr.D55-1875 no tā pieņemšanas dienas.

Izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par *L.P.* saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 173.panta pirmo daļu. Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* S.Kanenberga

Tiesneses *(paraksts)* U.Mihailova

(paraksts) A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Kanenberga
Rīga, 2007.gada 13.jūlijā